
PEYGAMBERLERİN

Bütün Söyledikleri

John R. Cross

PEYGAMBERLERİN Bütün Söyledikleri

Bu kitap *EMMAUS YOLUNDA: Peygamberler Ne Anlatmak İstiyor?* (İstanbul: YYY, 2005) adlı eserin 2. basımıdır.
Yayın hakları © GoodSeed® International'a aittir.

Copyright © 2015 by GoodSeed® International
P.O. Box 3704, Olds, AB T4H 1P5 Canada / Kanada

Turkish translation of: All that the Prophets have Spoken

Türkçe tercüme ve düzeltme işleri: Sibel SEL, Göksel ERDOĞDU,
Hande TAYLAN, Kubilay AVŞER, Alan WHITE

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, Kutsal Kitap Türkçe
Yeni Çeviri'den veya Kitabı Mukaddes Eski Çeviri'den alınmıştır.

Kitabı Mukaddes © Kitabı Mukaddes Şti. (The Bible Society in Turkey)

Kutsal Kitap © The Bible Society in Turkey (Kitabı Mukaddes Şti.),
The Translation Trust (Yeni Yaşam Yayınları), 1987, 1994, 2001, 2008.
Tüm yayın hakları Kitabı Mukaddes Şirketi'yle Yeni Yaşam Yayınları'na
aittir ve izin ile kullanılmıştır.

ISBN: 978-605-4684-72-4

Yayıncı: Gerçeğe Doğru Kitapları,
Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/89 Topkapı, İstanbul
www.gercegedogru.net

Baskı: Anadolu Ofset
Tel: (0212) 567 89 93
Baskı: Mart 2015

201503-305-0000

... Musa ve bütün peygamberlerle başlayarak, tüm Kutsal Yazılar'da söylenenleri onlara açıkladı ...

İçindekiler

Önsöz	vii
Birinci Bölüm	
1 Giriş	9
2 Durumu Doğru Kavramak	10
3 Eşsiz Bir Kitap	12
İkinci Bölüm	
1 Başlangıçta Tanrı	19
2 Melekler, Gök Cisimleri ve Yıldızlar.	24
Üçüncü Bölüm	
1 Gök ve Yer.	29
2 İyi Olduğunu Gördü.	33
3 Erkek Ve Kadın	38
Dördüncü Bölüm	
1 Şeytan	47
2 Tanrı Dedi Mi?	50
3 Neredesin?	56
4 Ölüm	59
Beşinci Bölüm	
1 Paradoks	67
2 Kefaret (Günahların Bağışlanması)	71
3 Hanok Peygamber	81
4 Nuh Peygamber.	81
5 Babil	89
Altıncı Bölüm	
1 Eyüp Peygamber	93
2 İbrahim Peygamber.	94
3 İçten İman.	96
4 Hacer Ve İsmail	98
5 İsmail Ve İshak.	100
6 RAB Sağlar	102
Yedinci Bölüm	
1 Yakup ve Yahuda.	109
2 Musa Peygamber	111
3 Firavun ve Fısıh Bayramı	113
Sekizinci Bölüm	
1 Ekmek, Bildircin ve Su	121
2 On Emir.	124
3 Mahkeme	130

Dokuzuncu Bölüm

- 1 Buluşma Çadırı 137
 2 İmansızlık 146
 3 Hakimler, Krallar ve Peygamberler. 149

Onuncu Bölüm

- 1 Melek Cebrail 159
 2 Mesih 166
 3 Bilgeler Arasında 173
 4 Yahya Peygamber 174

On Birinci Bölüm

- 1 Ayartma 181
 2 Güç Ve Şöhret. 183
 3 Nikodim 185
 4 Ret 188
 5 Yaşam Ekmeği 191

On İkinci Bölüm

- 1 Paçavralar 195
 2 Yol. 197
 3 Plan 199
 4 Lazar 201
 5 Ölümler Diyarı 204
 6 Kabul ve İhanet 206

On Üçüncü Bölüm

- 1 Bahçe 211
 2 Kafatası Denilen Yer 214
 3 Boş Mezar 225

On Dördüncü Bölüm

- 1 Yabancı 233
 2 Yasa ve Peygamberler 235
 — Adem'den Nuh'a —
 3 Yasa ve Peygamberler 241
 — İbrahim'den Yasa'ya —
 4 Yasa ve Peygamberler 248
 — Çadırdan Tunç Yılana —
 5 Yasa ve Peygamberler 253
 — Yahya'dan Dirilişe —

On Beşinci Bölüm

- 1 Peygamberlerin Bütün Söyledikleri 261
 2 İsa Göksel Ortama Döner. 262
 3 Peygamberlerin Söylediklerine İnanıyor Musunuz?. 263

- Ekler** 266

Tanrı hakkındaki zamirler ve belirli isimlerde, basılmış Kutsal Kitap uygulamalarıyla tutarlı olarak büyük harfler kullanılmıştır.

Peygamberlerin Bütün Söyledikleri, Kutsal Kitap ve Kitabı Mukaddes olmak üzere Kutsal Kitap'ın Türkiye'deki yeni ve eski çevirilerinden alıntı yapmıştır.

Bütün ayetler, italiklerle ve girintilenmiş olarak aktarılmıştır. Ayetlerin bazılarında vurgu amacıyla kalın harfler kullanılmıştır. Ayet metinlerindeki köşeli parantezler, açıklama amaçlı ekleri belirtmektedir.

Önsöz

Çeşitli inanç sistemlerinin bulunduğu bir dünyada yaşıyoruz. Bunları din, inanç, tarikat ya da kendi düşünceleri doğrultusunda hareket eden tuhaf kişilerin sistemleri olarak kabul etseniz bile, insanların inançları göz ardı edilemez. Tarih, savaşlarla ve din kavgalarıyla doludur. Geçmişte bu savaşlar yerel düzeydeydi; ancak günümüzün gittikçe küreselleşen dünyasında, farklı inançlara sahip insanlar birbirine karşı kışkırtılıyor, bu nedenle de büyük anlaşmazlıklar çıkma olasılığı artıyor.

Komşularımızın neye ve niçin inandığını bilmek zorundayız. Onlarla asla aynı düşüncede olmayabiliriz, ancak insanların neye inandığını bilirsek en azından mantıklı bir tartışma zemini oluşturabiliriz. Böylece komşularımız, onları anladığımızı bilir ve kendilerini fazla tehdit altında hissetmez.

Peygamberlerin Bütün Söyledikleri adlı bu kitap, tarih boyunca dünyada en çok okunan ve üzerinde en fazla tartışılan Kutsal Kitap'la ilgilidir. Eski Antlaşma'yla Yeni Antlaşma'yı gerçekten anlamak istiyorsanız, o zaman bu kitap tam size göredir.

Bu kitapta mümkün olduğunca nesnel olmaya çalıştım. Bu gerçekten kolay değildir. Peygamber yazıları, içeriğinden dolayı üzerinde önemle durulmasını gerektirir. Yine de Kutsal Yazılar'ı açıkça anlatmaya çalıştım, kendi kendini açıklamasına olanak sağladım, ancak kendi sonuçlarınızı çıkarmayı size bıraktım. Neye inanacağınıza kendiniz karar vereceksiniz.

Kutsal Yazılar'ı veri kabul ettiğim için bazıları beni nesnel olmamakla suçlayabilir. Tanrı Sözü kendini bu şekilde ifade ettiği için bu riski göze almam gerektiğini düşündüm. Başka türlü metne sadık kalamazdım. Yazımda, peygamberlerin söylediklerine sadık kalmaya özen gösterdim. Kutsal Yazılar, ifade etmek istediklerini oldukça doğrudan anlatır. Bu gerçeği her tür belirsizlikten kaçınarak yansıtmaya çalıştım.

Uzun zaman önce yazılan peygamberlerin bildirimlerini anlamak istiyorsanız, *Peygamberlerin Bütün Söyledikleri* adlı bu kitabı okuyun. İçeriği sizi şaşırtabilir!

Birinci Bölüm

1 Giriş

2 Durumu Doğru Kavramak

3 Eşsiz Bir Kitap

1 Giriş

İ.S. 33 civarı. Öğle güneşi her tarafı kavuruyor. Her yer sessiz. Boğucu sıcak yüzünden kuşlar bile ötmek istemiyor. Kleopas, tozlu yoldaki kuru bir çamur parçasına ayağıyla vurdu, derin bir nefes aldı ve bezgin bir iç çekişle yanaklarını şişirdi. Gözlerini kısarak sisin içine baktı. Önündeki bayır zar zor seçiliyordu. Emmaus, yani köyü, birkaç kilometre ötedeydi. Oraya vardıklarında güneş batmış olacaktı. Normalde Yeruşalim'den daha erken ayrılırlardı çünkü on kilometrelik bir yürüyüştü. Ancak sabah daha somut haberler alabilmek için gecikmişlerdi.

Tedirgin olan yol arkadaşı sorusunu yineleyince, Kleopas yoğun düşüncelerden silkinip o ana geri döndü. İkisi son birkaç yılın olaylarını en küçük ayrıntısına kadar konuşup tartışmıştı. Kleopas yorgundu; ancak daha da önemlisi, Yeruşalim'de yaşanan olaylar aklını karıştırıyordu. Artık yaşam yanıt vermekten çok soru soruyor gibiydi.

Yamaç aşağı zorlu bir yürüyüşten sonra bir dönemece saptılar ve yabancıyla işte tam o zaman karşılaştılar.

Saatler sonra aynı gün, aynı gece, aceleyle Yeruşalim'deki arkadaşlarının yanına geri döndüler. Kan ter içindeydiler. O Yabancı'nın kendileriyle birlikte nasıl yürümeye başladığına dair iyi bir açıklama yapamadılar.... Kleopas önce yabancının büyük bir kayanın gölgesinden çıktığını düşündü ama bu, arkadaşının açıklamasına uymuyordu. Sonunda, yabancının nereden geldiğini bilmediklerini söylediler. Kleopas çekinerek yabancının 'sanki birden bire ortaya çıktığını' söyledi. Açıklaması kavurucu sıcak ve güneş yüzünden pek inandırıcı bulunmadı.

Bir şeyden emindiler. Yabancı eski kitaplardan, Kutsal Kitap'tan bahsediyordu...

*Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak,
Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.*

Luka 24:27

Yabancının Kutsal Yazılar'la ilgili açıklamaları çok anlamlıydı. Ayrıca bir de azar içeriyordu.

*"Sizi akılsızlar! **Peygamberlerin bütün söylediklerine**
inanmakta ağır davranan kişiler!" diyordu.*

Luka 24:25

Kleopas ve arkadaşları peygamberlere inanmakta geç kalmış olmalarına rağmen, yabancı onlara peygamberlik mesajını

açıkladıktan sonra, bütün ümitsizlik ve şüphelerinden arındılar. Bu yeni anlayış onları öylesine coşturmuştu ki, arkadaşlarına bu *Yabancı*dan bahsetmek için hemen Yeruşalim'e koştular. Emmaus yolunda duydukları mesajı, arkadaşlarının da bir şekilde duyması gerekiyordu.

Yabancı, Kutsal Kitap hakkında birçok insanı şaşırtan, derin bir anlam içeren neler mi söylemişti? Bu kitap da bunu irdelemektedir. Bunu açıkça anlayabilmek için, *Yabancı'nın* yaptığını yapalım, yani Kutsal Yazılar'ın başlangıcına dönüp PEYGAMBERLERİN BÜTÜN SÖYLEDİKLERİNE bir bakalım.

2 Durumu Doğru Kavramak

Biraz düşünürseniz, hayatınızın birkaç saatini Tanrı Sözü'nü anlamaya ayırmanın çok akıllı ve mantıklı bir karar olduğunu görürsünüz.

Çünkü Kutsal Yazılar hem yaşam hem de ölüm hakkında çok derin sözler içerir.

Antik çağlarda yazılmış olan kutsal yazılardan oluşan Kitabı Mukaddes ya da Kutsal Kitap, yüzyıllar boyunca en çok satılan kitap olmuştur. Dahası, tarihte en çok okunan, en çok dile çevrilen ve en çok basılan kitaptır. Bilgili olduğunu iddia eden herkes onun temel içeriğini anlamalıdır.

Bir Yapboz

Kutsal Yazılar'ı anlamaya başlamak, birçok bakımdan bir ev inşa etmeye ya da bir yapboz veya maketin parçalarını yerleştirmeye başlamak gibidir. Tanrı Sözü'nü doğru yorumlamak için çok olan parçaların doğru yerleştirilmesi gerek. Bunu kesinleştirmek için her gün okul derslerinde kullanılan dört tane evrensel öğrenim ilkesini uygulayacağız.

1. Öncelik İlkesi

Birinci ilke, yeni bir konu öğrenirken, "*ilk önce en önemli bilgiyi öğrenin*" der. Örneğin, bir inşaatçı birisine bir evin nasıl yapıldığını anlatırsa, sağlam bir temelin atılmasını, düz duvarların dikilmesini ve çatının su geçirmez bir şekilde döşenmesini vurgular. Mobilyayı seçmek ya da evin rengi gibi şeyleri sonraya bırakır.

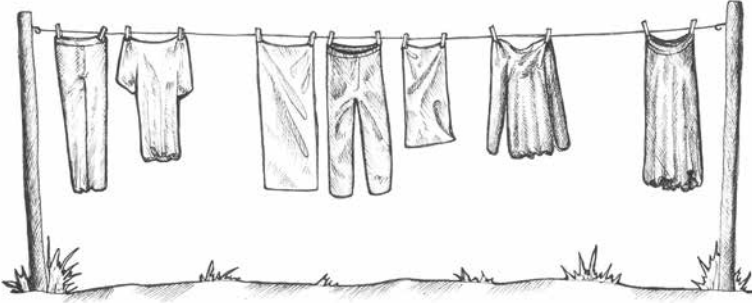
Kutsal Yazılar da buna benzer bir şekilde çok çeşitli konular içerir. Ancak hepsi eşit derecede önemli değildir. Bu kitapta, önemli bir temaya, Tanrı Sözü'ndeki en önemli temaya odaklanacağız.

Bunu anladıktan sonra, Kutsal Yazılar sizin için basit ama derin bir anlam içerecek.

2. Öyküyü Anlatma İlkesi

İkinci ilke sezilebilir. Bir öyküyü okuduğumuz zaman, onuncu bölümden başlayıp sonra altıncı, sonra ikinci ve en sonunda da dokuzuncu bölümü okumayız. Bir öyküyü anlayabilmek için, *baştan başlayıp düzenli bir şekilde sona doğru gitmek* gerektiğini hepimiz biliriz. Buna karşın birçok kişi Kutsal Kitap'ı parça parça okuyarak anlamını karıştırır.

Kutsal Kitap'ın büyük bir kısmı öykü biçiminde olduğu için onun doğal tarihsel sırasını izleyeceğiz. Aynı zamanda *Öncelik İlkesini* uygulayarak büyük çamaşırların ilk önce birbirinden aralıklı olarak çamaşır ipine asılması gibi, en önemli öykülerini ilk önce anlatacağız. Bu özet eksiksiz olmadığı için öykü ipinde aralar olması beklenir.

Resmin bütününe gördükten sonra isterseniz ipteki aralar doldurulabilir. Mecazi çamaşır ipine asılan öyküler, Kutsal Kitap'taki her öyküyü içeremeyeceği halde, inceleyeceğimiz olaylar bir tek sürekli mesaj oluşturmaktadır.

3. Matematik İlkesi

Üçüncü ilke yukarıdaki ilkelere yeni bir boyut katar: *Öğrenirken, basitten başlayarak karmaşığa doğru gidin*. Örneğin, anaokuluna giden çocukların eğitimine cebirle başlanmaz. Bunun yerine bir elma artı bir elma eşittir iki elma gibi temel aritmetikle başlanır. Zamanla $E=MC^2$ gibi karmaşık matematiğe ilerlenir. Anaokulunda cebir öğretilseydi çocukların kafaları karıştırdı.

Kutsal Kitap'ı öğrenirken de aynı şey geçerlidir. Esaslar atlanırsa, bulanık anlayışa tuhaf kavramlar girebilir. Bu sorundan sakınmak amacıyla öykümüzü önce kazandığımız bilgiler üzerine bina edeceğiz.

4. Açıklık İlkesi

Dördüncü ilke kelimeler ve konularla ilgilidir. Kelimelerin anlamları asırların geçmesiyle değişebilir, ama Kutsal Yazıların bir kelimenin anlamını sabit tutan bir sistemi vardır. Kutsal Yazılar bir kelimeyi tanımlamak için bir öykü anlatır. Bu öykü içinde kelimenin anlamını öğreniriz. Bundan dolayı anlamı değiştirilemez. Buna göre açıklık ilkesi bize, “Tanrı Sözü’nün kendi sözcüklerini tanımlamasına saygı gösterin” der.

Konulara gelince, şu örneği verebiliriz: Bilim okurken genellikle astronomi, kimya ya da biyoloji gibi konuları ayrı ayrı, karıştırmadan, okuruz. Aynı derste güneş sistemi ve bir hücrenin yapısını konu alan bilgileri dinlemek bir öğrencinin kafasını karıştırabilir. Dersin konusu yeni ya da alışılmamış olduğu zaman, açıklık ilkesi öğretmenin konuları tek tek öğretmesini önerir. Biz de bu kitapta böyle yapacağız.

Bu dört ilkeyi uygularken, Tanrı Sözü’nü açık bir şekilde anlayacağız; yapbozun parçaları doğru bir şekilde yerleşecek.

3 Eşsiz Bir Kitap

Kutsal Kitap’ın eşsiz olduğundan hiç şüphe yok. Aslında altmış altı kitabın bir araya getirilmesiyle oluşmuştur. Kutsal Yazılar’ın ne kadar eşsiz olduğunu anlatan bir yazar şöyle der:

Bu kitap:

1. 1500 yıldan uzun bir sürede yazıldı;
2. 40 nesilden uzun bir sürede yazıldı;
3. yaşamın her kesiminden gelen 40’tan fazla yazar tarafından kaleme alındı ...

Musa, Mısır’daki üniversitelerde eğitim görmüş politik bir lider

Petrus, bir balıkçı

Amos, bir çoban

Yeşu, orduda bir general

Nehemya, bir saki

Daniel, bir başbakan

Luka, bir doktor

Süleyman, bir kral

Matta, bir vergi tahsildarı

Pavlus, bir haham

4. farklı yerlerde yazıldı:

*Musa doğada
Yeremya bir zindanda
Daniel bir yamaçta ve bir sarayda
Pavlus bir tutukevinde
Luka yolculuk sırasında
Yuhanna Patmos adasında
Diğerleri askeri bir seferberliğin zulmü altında*

5. farklı zamanlarda yazıldı:

*Davut savaş sırasında
Süleyman barış döneminde*

6. farklı ruh hallerinde yazıldı:

Bazıları coşkunun doruklarında, diğerleriyse acı ve çaresizlik içinde

7. üç kıtada yazıldı:

Asya, Afrika ve Avrupa

8. üç dilde yazıldı:

İbranice, Aramice ve Grekçe

9. Son olarak da, içeriği yüzlerce tartışmalı konuyu kapsar. Ancak Kutsal Kitap yazarlarının anlatımı, Yaradılış'tan Vahiy'e kadar uyum ve süreklilik içerir. Anlatılan, tek bir öyküdür...¹

İşte bizim, tanrıbilimsel terimler kullanmadan sade bir dille irdelemek istediğimiz de bu anlatılan tek öyküdür. Kutsal Yazılar'ın eşsiz özelliklerinin birisi, Tanrı'nın bunların Kendi sözleri olduğunu belirtmesidir.

Tanrı'nın Nefesiyle Esinlendirilmiş

Kutsal Kitap'ta şöyle der:

*Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir...*² 2. Timoteos 3:16

Kutsal Yazılar'ın Tanrı *nefesi olma* kavramı, başlı başına bir araştırma konusudur. Aynen insan benliğinin derinliklerinden gelen bir soluk gibi, Kutsal Yazılar da mutlak biçimde Tanrı ürünü kabul edilmelidir. Tanrı ve Sözleri birbirinden ayrılamaz. Bu yüzden Kutsal Yazılar'dan *Tanrı Sözü* olarak bahsedilir.

Peygamberler

Çok basit bir anlatımla diyebiliriz ki, Tanrı bazı insanlara kendisi hakkında bilinmesini istediği şeyleri söyledi, o insanlar da bunları yazdı. Bu insanların çoğuna peygamber deniyordu.

Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. İbraniler 1:1

14 ❖ Peygamberlerin Bütün Söyledikleri

Eski çağlarda peygamber, Tanrı sözlerini insanlara ileten haberciydi. Mesaj çoğunlukla günlük yaşamın çeşitli durumlarıyla ilgiliydi. Ancak hemen her zaman, peygamberler gelecekte olacakları da katıyordu. Geleceğin önceden haber verilmesinin pratik bir yönü vardı; peygamberin gerçek olup olmadığını anlaşılmasını sağlayan etkin bir sınavdı.

Eğer bir peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu söz yerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir.

Yasa'nın Tekrarı 18:22

Bir peygamberin ilettiği mesaj, peygamberliklerinin tam olarak gerçekleşmesiyle onaylanıyordu. Yüzde yüz doğru olması gerekiyordu. Hiç hata payı yoktu.

Ancak, kendisine buyurmadığım bir sözü benim adıma söylemeye kalkışan ya da başka ilahlar adına konuşan peygamber öldürülecektir.

Yasa'nın Tekrarı 18:20

Tanrı peygamberlere, kendi istediklerini aynen yazacak şekilde yol gösteriyordu. Tanrı aynı zamanda, kendi sözünü yani Tanrı Sözü'nü insan yazarın kendine özgü bir tarzla, ancak hatasız yazmasına da izin veriyordu. Bu insanların kendi özel düşüncelerini mesaja katma özgürlüğü yoktu. Ayrıca yazdıkları kendi hayal ürünleri de değildi.

Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler. 2. Petrus 1:20-21

Tanrı insanın bir şeyler yazma çabasını onaylayıp mühürlemiyordu. Yöneltilen³ diye çevrilen asıl sözcük Tanrı Sözü'nün başka yerinde, felçli bir adamın taşınmasıyla ilgili olarak kullanılır. Aynen felçli adamın kendi başına yürümeyeceği gibi, peygamberler de Kutsal Yazılar'ı kendi eğilimleri doğrultusunda yazmadı.

Aslına Mutlak Uygunluk

Peygamberler Tanrı Sözü'nü, çoğunlukla hayvan derisi veya bitki liflerinden yapılan parşömenlere yazdılar. Bu orijinallere asıl nüsha denir.

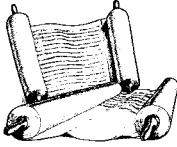
Asıl nüshaların yaşam süreci sınırlı olduğundan bu elyazmalarının kopyaları çıkarıldı. Hem de ne kopyalar! Hepsi elle yazılmıştı! Yazarlar kopyaladıklarının bizzat Tanrı Sözü olduğunu bildiğinden, ortaya tüm zamanların en dikkate değer fotokopi çalışmaları çıktı. İbranice metinleri yazarken... *Metnin aslına mutlak biçimde sadık*

*kalmak için izledikleri süreç ne kadar sıkıcı ve yorucu olursa olsun, her tür önlemi aldılar. Her kitaptaki harfler tek tek sayılıyor ve ortadaki harf belirtiliyordu. Aynı şekilde, ortadaki kelime de kaydediliyordu.*⁴

Aslına sadık kalma amacıyla, bu işlem hem kopya hem de asıl nüshada uygulanıyordu.

Yazmanlar aslına öylesine sadıktı ki, Lut Gölü Tomarları bulunup (yazılışı İ.Ö. 100) yüzyıllar boyunca tekrar tekrar kopyalanan bin yıl sonraki (İ.S. 900) elyazmalarıyla karşılaştırıldığında, metinler arasında önemli farklar olmadığı görüldü.⁵

Lut Gölü Tomarları

i.Ö. 100

1000 yıllık kopyalama sürecinde önemli farklar olmamıştır.

Keşiften Önceki En Eski Elyazmaları

i.S. 900

İ.S. birinci yüzyılda yaşayan Yahudi tarihçi Josephus, bu durumu halkına şöyle özetler: Ulusumuza ait bu kitaplara verdiğimiz değer, yaptıklarımızdan açıkça anlaşılıyor. Çünkü üzerinden onca zaman geçmiş olmasına rağmen, hiç kimse onlara ekleme yapacak, içeriğini çıkaracak ya da onlarda bir değişiklik yapacak kadar cüretkar olmadı. Yahudiler doğal olarak... bu kitapları ilahi kabul edip onlara saygı duyuyor.⁶

Onlar metinlerde değişiklik yapmanın, Tanrı'nın işine karışmak olduğuna inanıyordu. Bugün elimizdeki metinlerin, peygamberlerin yazdığıyla aynı olduğuna inanmamız için yeterli neden var.

Çeviriler

Asıl nüshalar İbranice, Aramice ve Grekçe olarak yazılmıştı. Tabii kopyaları da aynı dillerdeydi. Çoğumuz bu dilleri bilmediğimiz için, Kutsal Yazılar diğer birçok dile çevrildi. Bu çevirilerin temelinde kökleri çok eskiye uzanan özgün dilindeki bir metin vardır.

Örneğin, Eski Antlaşma çevirileri (Yasa Kitabı, Yazılar ve Peygamberler) bugün bile okunabilen ve Mesih'in doğumundan yüz yıl önce kaleme alınan elyazmalarına dayanır. İsa, İbranice Kutsal Yazılar'ın Kendisinden en az 150 yıl önce tamamlanan Grekçe bir çevirisinden alıntı yapmıştır. Bu çeviri hâlâ mevcuttur ve okunabilecek durumdadır. Mesih'in yaşamını anlatan Yeni Antlaşma ikinci yüzyıldan itibaren kalma 2700'den fazla Grekçe

16 ❖ Peygamberlerin Bütün Söyledikleri

elyazmasına dayanır. Bugün okuduklarımızın doğruluğunu kontrol etmek için, bu eski kaynakların herhangi birinden yararlanılabilir. Şundan bir kez daha emin olabiliriz ki, eski peygamberlerin yazdıklarıyla bugün okuduklarımız gerçekten de aynıdır.

Peygamberler, Tanrı'nın, yazılı Sözü'nü asla değiştiremeyecek şekilde koruyacağına bizzat tanıklık ederler.

Ot kurur, çiçek solar, ama Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur.
Yeşaya 40:8

İsa Mesih de şöyle der,

Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufaklık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak.
Matta 5:18

Tanrı yücedir ve karakterine uygun olarak, Sözü'nü fevkalade şekilde korumuştur.

Tanrı Sözü

Çevirilerle ilgili ayrıntıları hatırlayıp hatırlamamanız o kadar önemli değil. Asıl unutulmaması gereken, Kutsal Yazılar'ın

Tanrı'nın yazılı Sözü, insanlığa mesajı olduğudur. Onu okurken Tanrı'nın bize konuştuğunu söyleriz. Böyle bir iddia karşısında, en ilgisiz insanın bile durup söylenenleri düşünmesi gerekir.

Ya RAB, sözün göklerde sonsuza dek duruyor. Mezmur 119:89

KUTSAL KİTAP REHBERİ

Kutsal Kitap'ın çoğu baskısının altmış altı kitaba, bu kitapların da bölümler ve ayetlere ayrıldığını öğrenmek, Tanrı Sözü'nü nasıl izleyeceğini bilmeyenlere yardımcı olabilir.

Mesih'in gelişinden önceki Kutsal Yazılar'a *Eski Antlaşma*, geri kalanına da *Yeni Antlaşma* adı verilir.

Eski Antlaşma tarihsel açıdan üç kategoriye ayrılır:

1. Musa'nın Yasası: Kişiye bağlı olarak bu bölüme bazen Musa'nın Kitapları (Tora), Yasa Kitabı, Tevrat veya Musa'nın Beş Kitabı da denir.
2. Yazılar: Bunlara bazen Mezmurlar, Şiir Kitapları, Davut'un Mezmurları veya Zebur da denir.
3. Peygamberler.

Yasa ve peygamberler deyimini, Kutsal Yazılar'ın yaklaşık üçte ikisini oluşturan Eski Antlaşma'nın bütünü için kullanılır.

Geri kalan üçte birlik bölüm Yeni Antlaşma'dır. Yeni Antlaşma, İsa'nın hayatını içerir. Bu bölüme kişiye bağlı olarak, Müjde veya İncil de denir.

Dünyanın birçok yerinde Kutsal Yazılar, kitap anlamına gelen Latince köklü *Bible* kelimesi ile anılır. Kutsal Kitap sözcüklerinin kullanımı, belli bir inanç grubuyla özdeşleştirilmemelidir. Şu anda okuduğunuz kitapta Tanrı Sözü, Söz ve tabii Kutsal Yazılar gibi bizzat Kutsal Kitap'ta bulunan terimler kullanacağız.

İkinci Bölüm

1 Başlangıçta Tanrı

2 Melekler, Gök Cisimleri ve Yıldızlar

1 Başlangıçta Tanrı

Tanrı yücedir! Kutsal Yazılar bunu tekrar tekrar vurgular. Tanrı'nın yüceliği, Kutsal Kitap'ın daha ilk cümlesindeki çok önemli iki kelimeyle belirtilir:

Başlangıçta Tanrı...

Yaratılış 1:1

Tanrı'nın varlığına dair bir tartışma söz konusu değildir; var olduğu kabul edilir. Tanrı hep vardır.

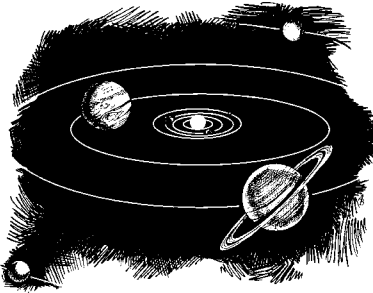
Tanrı Sonsuzdur

Tanrı her zaman vardı. Bitkilerden, hayvanlardan, insanlardan, yeryüzünden ve evrenden önce de Tanrı vardı. O'nun öncesi yoktu, sonu da olmayacaktır. Tanrı her zaman vardı ve her zaman var olacaktır. Kutsal Yazılar, Tanrı'nın sonsuz geçmişten sonsuz geleceğe kadar var olacağını söyler. Tanrı sonsuzdur. Tanrı'nın peygamberlerinden biri olan Musa şöyle yazmıştır:

Dağlar var olmadan, daha evreni ve dünyayı yaratmadan, öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.

Mezmur 90:2

Sonsuz bir Tanrı kavramını algılamak bizler için çok zor. Aklımızı öylesine zorluyor ki, çoğu zaman *imkansız* diye niteleyip belleğimize dosyalıyoruz. Ancak algılamamızı sağlayabilecek bazı göstergeler var. Örneğin, sonsuzluğu evrenle karşılaştırabiliriz.

Çoğumuz, yörüngelerinde dönen gezegenler tarafından çevrelenen güneşi, yani güneş sistemini algılayabilir. Uçsuz bucaksız olduğunu biliyoruz, ama günümüzde insansız uzay araçları, en uzak mesafeleri bile ulaşılabilir hale getirdi. Şimdi bir adım daha ileri gidip,

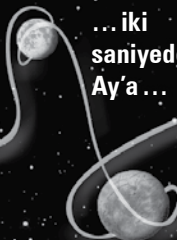
evreni ölçmeye başlayalım. Eğer bir uzay gemisine binip, ışık hızıyla yolculuk yapabiliseydik, dünya çevresinde *bir saniyede yedi kez* dönerdik! Nasıl, turu beğendiniz mi? Yoksa biraz fazla mı hızlıydı? Aynı hızla uzaya yönelseydik iki saniye sonra Ay, dört dakika sonra Mars ve beş saat sonra da Plüton'a ulaşırdık. Ondan sonra da sıra galaksimiz olan SAMANYOLU'na gelirdi.

20. ❖ Peygamberlerin Bütün Söyledikleri

Işık hızıyla dünya çevresinde bir saniyede yedi kez döner ...

... iki saniyede Ay'a ...

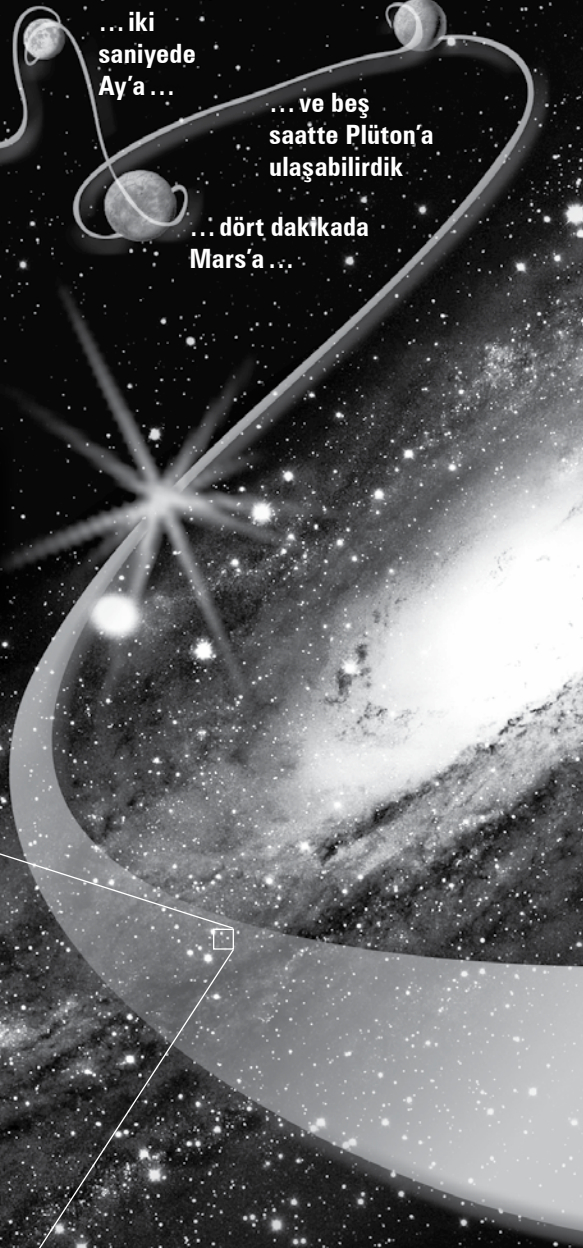
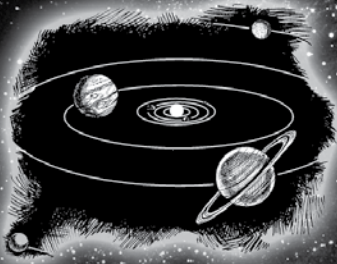

... ve beş saatte Plüton'a ulaşabilirdik

... dört dakıkada Mars'a ...

Işık hızıyla, en yakın yıldız 4,3 yılda ulaşabilirsiniz. Bu da saniyede 300.000 kilometre hız yapmak ve toplam 40.682.300.000.000 kilometre yol kat etmek anlamına gelir.

Yıldızımız olan Güneş, Samanyolu Galaksisi'nin kenarına yakın bir yerdedir. Yörüngelerinde dönen gezegenlerle tüm güneş sistemi, bu kutunun içine sığabilir.

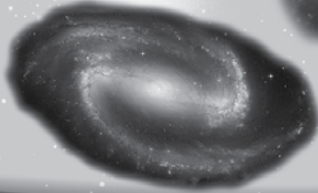
Samanyolu Galaksisi

Gece gökyüzünde görülen yıldız kümesi, Samanyolu Galaksisi denilen dev bir yıldız topluluğunun parçasıdır. Işık hızıyla Samanyolu'nun bir tarafından diğer tarafına varmak 100.000 yıl sürer. Evrende, çoğu milyarlarca yıldızdan oluşan, 100 milyar galaksi bulunduğu tahmin ediliyor. Galaksiler kümeler ve süper kümeler halinde bulunur. Bizim kümemizde yaklaşık yirmi galaksi ve içinde bulunduğumuz süper kümede de binlerce galaksi var.

İsminizin bir yıldız verilmesini ister misiniz?²

Şu anki dünya nüfusuna göre, 16 galaksiye isminiz verilebilirdi. Bu da *milyarlarca* yıldızın sizin adınızı taşıması anlamına gelir.

Işık hızıyla en yakın galaksiye
2.000.000 yılda ...

... ve en yakın galaksi
kümesine 20.000.000
yılda varabilirsiniz.

Bu
noktada,
evrendeki
yolculuğunuz
daha yeni
başlamış
sayılır.

22 ❖ Peygamberlerin Bütün Söyledikleri

Evet, sonsuz bir Tanrı düşüncesini kavramak zor; ancak evrenin büyüklüğünü de öyle. Her ikisi de akıl karıştırıyor, ama her ikisi de gerçek. Kutsal Kitap bu noktayı özellikle vurgular. Tanrı'nın sonsuz varlığı, yüceliğinin doğal bir parçası olduğundan, Tanrı Sözü bundan O'nun adı olarak bahseder ...

... RAB'be, ölümsüz Tanrı'yı ...

Yaratılış 21:33

Tanrı'nın İsimleri

Tanrı'nın, her biri O'nun karakteri ve yüceliğiyle ilgili bir özelliğini belirten birçok ismi ve unvanı vardır. Burada üçünü inceleyeceğiz:

1) Ben Ben'im

Tanrı, "BEN BEN'İM" dedi... "Beni size BEN BEN'İM diyen gönderdi."

Mısırdan Çıkış 3:14

Bu ifadeye en yakın açıklama şöyle olabilir: *Ben var olanım veya ben kendiliğinden var olanım.* Tanrı kendi gücüyle vardır. Bizim yiyecek, su, hava, uyku, ışık gibi sayısız temel ihtiyacımız olmasına rağmen, Tanrı'nın bunlara ihtiyacı yoktur. O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur! O *kendiliğinden var olanıdır, Ben Ben'im'dir.*

2) RAB (Yahve)

Ben Ben'im unvanı, anlamı *Yahve* kelimesinin içeriğinde bulunduğu için, Kutsal Yazılar'da sık kullanılmaz. Ahmet, Ayşe gibi insanların özel isimleri olduğu gibi Tanrı'nın da özel ismi vardır. Özel adı *Yahve'* dir. Kutsal Kitap çevirilerinde saygı göstermek üzere "RAB" unvanı ile çevrilir.

Senin gibisi yok, ya RAB [Yahve], sen büyüksün, adın da büyüktür gücün sayesinde.

Yeremya 10:6

RAB adı hem Tanrı'nın kendiliğinden var olma durumunu vurgular, hem de O'nun her şeyden yüce olmasına dikkat çeker. O, rablerin Rabbi'dir.

3) En Yüce

Bu isim RAB adıyla birleşerek, Tanrı'nın mutlak egemenliğini vurgular.

Senin adın RAB'dir, anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.

Mezmurlar 83:18

Aynen eski kralların ülkelerindeki mutlak hakimiyeti gibi, Tanrı da evrenin kralıdır ve en yüce Tanrı'dır. Yalnızca *Tanrı* kelimesi bile, O'nun mutlak egemenliğini vurgular. *Tanrı* kelimesinin anlamı *güçlü olan, yüce önder, üstün ilahi varlık* demektir.

RAB kutsal tapınağındadır, O'nun tahtı göklerde, bütün insanları görür, herkesi sınar.
Mezmurlar 11:4

Tanrı göklerden hükmeder. Gökler hakkında fazla bilgimiz yok, ancak bildiğimiz kadarı bile inanılmaz. Bu konuyu ilerde daha ayrıntılı biçimde tartışacağız. Şimdilik, yüce Tanrı'nın mutlak egemen olduğunu bilmek yeterli.

Tek Bir Tanrı

En yüce terimi, Tanrı'nın sorgulanamaz biçimde eşsiz olduğunu belirtir. Bu da O'nun yüceliğinin bir başka yönüdür. O'nun bir benzeri daha yoktur. Yalnızca O her şeyin mutlak RABBİ'dir.

RAB benim, başkası yok. Benden başka Tanrı yok... Yeşaya 45:5
... Benden önce bir tanrı olmadı, benden sonra da olmayacak.
Yeşaya 43:10

Başında büyük bir Tanrı bulunan bir tanrılar hiyerarşisi yoktur. Kendiliğinden var olmuş veya yaratılmış başka hiçbir tanrı yoktur.

... RAB diyor ki, "İlk ve son benim, benden başka Tanrı yoktur."
Yeşaya 44:6

Kutsal Yazılar yalnızca bir Tanrı olduğunu vurgular.

Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur...
Yakup 4:12

Ruh

Bu konuyu kapatmadan önce, son bir şeyi anlamamız gerekiyor. Kutsal Yazılar Tanrı'nın görünmez olma nedenini şöyle açıklar:

Tanrı ruhtur...
Yuhanna 4:24

Ölen bir arkadaşınızın cenazesini düşünün. Bedeni orada, peki ama arkadaşınız nerede? O gitti. Arkadaşınızın ruhu artık burada değil. Bir insana baktığımızda sadece bedenini görürüz. Onun gerçek varlığını, yani ruhu görmeyiz.

Kutsal Yazılar'ın insan ruhunun zaman sürecinde bir noktada başlayıp, sonsuza kadar yaşadığını çeşitli şekillerde anlattığını göreceğiz. Ancak Tanrı farklıdır. O'nun ne öncesi vardı, ne de sonu olacak. O sonsuz geçmişten sonsuz geleceğe kadar yaşayan yegane sonsuz ruhtur.

Tanrı: Ruh'tur.

Sonsuzdur.

Ben Ben'imdir – kendiliğinden vardır.

En Yüce Tanrı'dır, her şeyin mutlak hakimidir.

Tek Tanrı'dır.

2 Melekler, Gök Cisimleri ve Yıldızlar

Tanrı'nın ilk yaratma eylemi Kutsal Kitap'ın çeşitli bölümlerinde anlatılır. Ruhsal varlıklar ile ilgilidir.

İsimler

Kutsal Yazılar ruhsal varlıklara bazıları tekil, bazıları çoğul olmak üzere birçok değişik isim verir. Biz onlara çoğunlukla melek deriz. Ancak Tanrı Sözü onları tanımlamak için birçok deyim kullanır: Keruv, Seraf, melekler, Başmelek, sabah yıldızları ... liste böyle sürüp gider. Hepsinden toplu olarak gök cisimleri veya yıldızlar* olarak bahsedilir.

*Geceleyin gökte görünen yıldızlarla karıştırılmaması gerekir.

... Bütün gök cisimleri sana tapınır. Nehemya 9:6

Her birinin kendine özgü ismi olabilir. Ancak sadece Cebrail ve Mikail gibi birkaç tanesinden isimle bahsedilir.

Gözle Görülmezler ve Sayılamazlar

Tanrı gibi, ruhsal varlıklar da görünmez. Bizim gibi etten kemikten vücutları yoktur. Onları göremediğimiz halde, her yerdedirler. Kutsal Yazı şöyle der:

... onbinlerce meleğe ...

İbraniler 12:22

Yalnızca Tanrı'nın göksel tahtının çevresindekileri belirtmek için kullanılan sayı, toplamın ne kadar akıl almaz olduğunu gösteriyor.

Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, onbinlerce onbinlerdi.

Vahiy 5:11

Hizmetkârlar

Ruhsal varlıklar Tanrı'ya hizmet etmek ve O'nu hoşnut etmek için yaratıldı. Onlara *elçi ruhlar* denir.

RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri, O'nun sözünü dinleyen, söylediklerini yerine getiren güç sahipleri! RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun bütün göksel orduları, isteğini yerine getiren kulları!

Mezmurlar 103:20-21

Bütün melekler ... hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

İbraniler 1:14

Melek kelimesi, *haberci* veya *hizmetkâr* anlamına gelen Grekçe *angelos* sözcüğünden çevrilmiştir. Onları Tanrı yarattığı için, O'na aittirler ve O'nun her istediğini yaparlar.

Yaratan-Sahip

Sahip anlamına da gelen yaratan kavramı, paraya bağlı sanayileşmiş ekonomimizde eski gücünü yitirdi. Bir gün, Papua Yeni Gine'de bir kabilenin yaşadığı köyden geçiyordum. 'Bu kürek kimin? Şu kano kimin?' gibi sorduğum bütün sorulara, sahibini belirten bir yanıt aldım. Sahibinin kim olduğunu nasıl bildiklerini sorduğumdaysa, bana kuşkuyla baktılar. 'Sahibi tabii ki onu yapan kişi!' Yaratan-sahip ilişkisi çok güçlüydü. Küreği kırıp kıramayacağımı sorduğumda, bunun hiç de iyi bir fikir olmadığını açıkça belittiler. Çünkü yaratan-sahiple başım derde girebilirdi. Bir adım ileri giderek, sahibinin kırıp kıramayacağını sordum. Bütün kabile omuz silkip kafa salladı: 'Sahibinin kırmaması sorun değil. Çünkü o yaptı.'

Melekleri Tanrı yarattığı için, O'nun sahip olduğu varlıklar sayılmaları normaldir. Tanrı'ya ait olduklarına göre, O'nun hizmetkârları ve habercileri olarak emirlerini yerine getirmeleri gerekir. Bu, eski usul bir kölelik yöntemi değildir. Zoraki bir tutsaklıkla hiçbir ilgisi yoktur. Melekler daha iyi bir Yaratan-Sahip bulamazdı.

Sıradışı Zeka ve Güç

Buyruklarını yerine getirebilmeleri için, Tanrı melekleri çok zeki ve güçlü yarattı. Bu varlıklardan bazıları, diğerlerinden daha yetenekliydi. Melekler, içlerinde hiç kötülük olmadan mükemmel yaratılmıştı. Ancak onlar robot değildi. Kendi iradeleri doğrultusunda seçme yeteneğine sahiptiler.³

Benzer ama Farklı

İnsan onlar kadar güçlü ve akıllı olmamasına rağmen, meleklerle arasında bazı benzerlikler vardır. Kutsal Yazılar, Tanrı'nın insanı,

Meleklerden biraz aşağı... yarattığını söyler.

Mezmunur 8:5 (Eski çeviriden)

Aralarında benzerlik olmasına rağmen, melekler insandan farklıdır. Onlar asla ölmez.⁴ Onlar asla evlenmez ve çoğalmaz.⁵ Normalde görünmemelerine rağmen, belli görevler sırasında kendilerini görünür hale getirirler. İnsanlarla konuşurken o kişinin anlayabileceği bir dil kullanırlar.

Meshedilmiş Keruv

Yaratılan en güçlü, en akıllı ve en güzel ruh bir keruv idi. Adı *parlak olan* veya *sabah yıldızı* anlamına gelen *Parlak Yıldız*'di (Lusifer⁶).

Ey parlak yıldız, seherin oğlu...

Yeşaya 14:12

Parlak Yıldız'dan meshedilmiş melek diye bahsedilir. *Meshedilme* kelimesinin kökü, Tanrı için özel bir görev yapacak bir insanın veya bir şeyin üzerine yağ sürüldüğü eski bir ayine dayanır. Bu görev kutsal kabul edilirdi, ciddiye alınırdı.

*Meshedilmiş, koruyucu bir Keruv olarak seni oraya yerleştirdim.
Tanrı'nın kutsal dağındaydın... Yaratıldığın günden sende
kötülük bulunana dek yollarında kusursuzdun.*

Hezekiel 28:14-15

Sabah Yıldızı, görevi gereği sürekli Tanrı huzurundaymış gibi görünüyor. Belki diğer melekleri temsil ediyor, Yaratan-Sahip'e tapınma ve övgüde onlara yol gösteriyordu. Meshedilmiş bu melek üzerine sonra daha çok konuşacağız.

Tapınma

Tapınma kelimesi, *kişinin değerini beyan etme* anlamına gelir. Kutsal Yazılar, bütün meleklerin Tanrı'ya tapındığını söyler.

... Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır.

Nehemya 9:6

Tanrı mutlak egemen olduğu ve değerinin beyan edilmesini hak ettiği için bu çok uygundur. Buna karşılık, ben bir arkadaşımın yaptığı işlerle övünürsem, biri çıkıp arkadaşımın bu kadar övgüyü hak edip etmediğini sorgulayabilir. Ancak Kutsal Yazılar, yüce Tanrı'nın bütün övgüleri hak ettiğini söyler. Tanrı'yı aşırı bir şekilde övmek imkânsızdır.

*"Rabbimiz ve Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın.
Çünkü her şeyi sen yarattın; hepsi senin isteğinle yaratılıp
var oldu."*

Vahiy 4:11

... sen ulusun, harikalar yaratırsın, tek Tanrı sensin.

Mezmur 86:10

Bütün Melekler Yaratılışı İzler

Tanrı'nın yaratma işlemi başlamıştı. Bütün gök cisimleri coşku içinde izlerken, Tanrı bir sonraki büyük sanat eserini yaratmaya koyuldu.

Tanrı'nın Eyüp Peygamber'e söyledikleri, bize Yaratan'ın benzersiz yüceliğini anlatır:

Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin? Anlıyorsan söyle. Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun! Kim çekti ipi üzerine? Neyin üstüne yapıldı temelleri? Kim koydu köşe taşını, sabah yıldızları (ya da ruhsal varlıklar) birlikte şarkı söylerken, ilahi varlıklar sevinçle çığırışırken?
Eyüp 38:4-7